

VENDIM
Nr.38, datë 20.9.2011

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Vladimir Kristo	Anëtar i	Gjykatës Kushtetuese		
Xhezair Zaganjori	Anëtar i		“	“
Vitore Tusha	Anëtare e		“	“
Sokol Sadushi	Anëtar i		“	“
Sokol Berberi	Anëtar i		“	“
Admir Thanza	Anëtar i		“	“
Altina Xhoxhaj	Anëtare e		“	“
Petrit Plloçi	Anëtar i		“	“

me sekretare Blerina Çinari, në datat 7.12.2010, 24.3.2011 dhe 29.3.2011, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.30/15 akti, që i përket:

KËRKUESE: Fatime Dollani e përfaqësuar nga av.Leonard Lame dhe av.Artan Linani me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Enver Rrapaj, Ferdinand Hodo të përfaqësuar nga av.Vasil Dole, me prokurë.

- Ferdinand Dollani i përfaqësuar nga av.Leonard Lame dhe av.Artan Linani, me prokurë.

- Zyra e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme (ZVRPP) Elbasan përfaqësuar nga Alma Pavoja dhe Fatmir Kasemi, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr.532, datë 27.4.2006 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë dhe kthimi i çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42/2, 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Petrit Plloçi, përfaqësuesin e kërkuarit që kërkonte pranimin e kërkesës, përfaqësuesin e subjektit të interesuar, i cili kërkonte rrëzimin e kërkesës, dhe pasi shqyrtoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Kërkuesja i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Elbasanit, duke kërkuar me padi njohjen si bashkëpronare mbi një send të paluajtshëm, pjesë e pasurisë bashkëshortore, si dhe konstatimin e pavlefshmërisë absolute të kontratave të shitjes së kësaj pasurie, të tjetërsuar nga bashkëshorti i saj në favor të personave të tretë pa pëlqimin saj.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Elbasan, me vendimin nr.881, datë 4.6.2003, ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë. Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr.30, datë 5.2.2004 ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr.881 datë 4.6.2003 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan, duke saktësuar konstatimin e pavlefshmërisë së kontratës së shitjes vetëm për pjesën e pasurisë bashkëshortore që i takonte kërkuarës. Mbi rekursin e subjektit të interesuar Enver Rrapaj, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.532, datë 27.4.2016 ka vendosur ndryshimin e vendimit nr.30, datë 5.2.2004 të Gjykatës së Apelit Durrës, të vendimit nr.881, datë 4.6.2003 të

Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan dhe rrëzimin e kërkesëpadisë.

Kërkuesja pretendon cenim të së drejtës së saj kushtetuese për një proces të rregullt ligjor duke parashtruar se:

Gjykimi në Gjykatën e Lartë është zhvilluar pa dijeninë dhe praninë e saj, për shkak se “dëftesat e komunikimit” në emrin e saj dhe të bashkëshortit për njoftimin e rekursit të ushtruar nga subjekti i interesuar janë të falsifikuara. Falsifikimin e këtij dokumenti kërkuesja e bazon në aktet e procedimit penal të “falsifikimit të dokumenteve” të filluar nga Prokuroria e Rrethit Gjyqësor Elbasan. Ky procedim është pushuar për shkak të parashkrimit të ndjekjes penale.

Subjektet e interesuara Enver Rrapaj dhe Ferdinand Hodo, nëpërmjet përfaqësuesit të tyre, parashtruan si prapësim mungesën e legjitimitetit për të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese nga ana e kërkueses, për shkak se, sipas tyre ajo e kishte paraqitur kërkesën përpara kësaj Gjykate tej afatit ligjor 2-vjeçar, të parashikuar nga neni 30 i ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për Organizimin dhe Funkcionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

II

Në lidhje me legjitimitetin e kërkueses

Gjykata Kushtetuese (Gjykata) thekson se legjitimitimi “*ratione personae*” i individit për t’iu drejtuar Gjykatës Kushtetuese parashikohet nga neni 131 shkronja “f” dhe neni 134 shkronja “g” i Kushtetutës, ndërsa legjitimitimi “*ratione temporis*” i këtij lloji kërkuesi parashikohet nga neni 30/2 i ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, dhe në këtë drejtim nuk ka ndonjë dyshim, për sa i përket legjitimitetit.

Gjykata konstaton se, në rastin në shqyrtim, kundërshtitë kanë lindur në lidhje me legjitimitetin “*ratione temporis*” të kërkueses, për arsye se kërkuesja pretendon se kërkesën e ka paraqitur përpara Gjykatës Kushtetuese brenda afatit 2-vjeçar që parashikon neni 30/2 i ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”. Konkretisht, kërkuesja ka pretenduar se lidhur me vendimin e Kolegjit Civil, objekt kundërshtimi kushtetues, ajo është njoftuar me anë të shkresës nr.1604/1 prot., datë 15.10.2009 të ZVRPP-së Elbasan. Nga ana e tij, përfaqësuesi i subjekteve të interesuara Enver Rrapaj dhe Ferdinand Hodo, ka pretenduar se kërkuesja është vënë në dijeni për ekzistencën e këtij vendimi që në vitin 2006.

Gjykata Kushtetuese, duke qenë se në rastin në shqyrtim, përcaktimi i kohës së marrjes dijeni mbi vendimin Kolegjit Civil, objekt kundërshtimi kushtetues nga ana e kërkueses, ishte e lidhur me veprimtarinë administrative të ZVRPP-së Elbasan, e cila nuk ishte paraqitur në seancën e datës 7.12.2010, vendosi të riçelë shqyrtimin gjyqësor më datën 24.3.2011, duke kërkuar që ky subjekt i interesuar të jepte shpjegime, si dhe të paraqiste ato akte të tij që pasqyrojnë kohën e marrjes dijeni mbi këtë fakt nga ana e kërkueses. Nga shpjegimet e dhëna nga ana e përfaqësuesve të ZVRPP-së Elbasan, si dhe nga aktet që kjo zyrë i paraqiti Gjykatës, përmbajtja e të cilave ju bë e njohur edhe palëve të tjera, nuk u vërtetua që kërkuesja të kishte marrë dijeni mbi vendimin e Kolegjit Civil përpara datës 15.10.2009, datë në të cilën ajo ishte njoftuar nëpërmjet shkresës nr.1604/1 prot., datë 15.10.2009 të ZVRPP-së Elbasan. Si rrjedhim, Gjykata çmon se, kërkuesja legjitimohet “*ratione temporis*” për të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese, sepse kërkesën objekt shqyrtimi e ka paraqitur përpara kësaj Gjykate brenda afatit ligjor.

Në lidhje me cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, parashikuar në nenin 42 të Kushtetutës

Kërkuesja ka pretenduar se vendimi i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë është rezultat i një procesi jo të rregullt ligjor, për arsye se gjykimi është zhvilluar në mungesë të saj, pa patur njoftim.

Kërkuesja, pretendimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, e mbështet në faktin se gjykimi në Gjykatën e Lartë është zhvilluar pa dijeninë e saj, për shkak se “dëftesat e komunikimit” në emrin e saj dhe të bashkëshortit për njoftimin e rekursit të ushtruar nga subjekti i interesuar, janë të falsifikuara.

Lidhur me këtë pretendim Gjykata vë në dukje se, bazuar në legjislacion procedural civil, “dëftesa e komunikimit” të rekursit është një akt procedural, e cila bashkë me njoftimin me shpallje në Gjykatën e Lartë, siguron njoftimin e palëve për të marrë pjesë në gjykim. Për këtë arsye, Gjykata Kushtetuese, vlerëson se çdo e metë/pavlefshmëri ose, çdo falsitet i “dëftesës së komunikimit” të rekursit cenon edhe të drejtën kushtetuese për t’u mbrojtur, gjë që e bën procesin jo të rregullt nga këndvështrimi kushtetues.

Gjykata Kushtetuese konstaton se kërkuësja, pretendimin për falsitetin e “dëftesës së komunikimit” të rekursit, e bazon në aktin e ekspertimit grafik të kryer në kuadrin e procedimit penal të “falsifikimit të dokumenteve”, procedim që është pushuar për shkak të parashkrimit të ndjekjes penale. Gjykata Kushtetuese, duke qenë se vendimi që ka përfunduar procedimin penal, nuk është një vendim gjyqësor dhe si i tillë nuk zotëron fuqinë dhe efektet detyruese të parashikuara nga neni 70 i Kodit të Procedurës Penale, çmon se jashtë këtij procedimi, në cilësinë e provës, ky akt ekspertimi, si çdo provë tjetër, i nënshtrohet debatit gjyqësor dhe vlerësimit të lirë të Gjykatës. Gjykata Kushtetuese, duke iu përmbajtur qëndrimit se falsiteti i “dëftesës së komunikimit” të rekursit çon në pavlefshmëri të këtij njoftimi, bazuar në nenin 1 pika 2 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 dhe në nenet 270-274 të Kodit të Procedurës Civile, të cilat lejojnë shqyrtimin e falsitetit të një akti në mënyrë incidentale gjatë zhvillimit të një procesi gjyqësor, vendosi që të riçelë më datën 24.3.2011, shqyrtimin gjyqësor në mënyrë që t’i jepej edhe një herë mundësi palëve që të shprehnin qëndrimin e tyre në lidhje me aktin e ekspertimit grafik të kryer në kuadrin e procedimit penal. Gjatë debatit gjyqësor rezultoi se, si përfaqësuesi i kërkuësit, ashtu edhe përfaqësuesi i subjekteve të interesuara, Enver Rrapaj dhe Ferdinand Hodo, nuk e kontestuan këtë akt, duke pranuar si të mirëqenë konkluzionin e dhënë në të. Për këtë arsye, Gjykata vendosi që në lidhje me falsitetin e “dëftesës së komunikimit” të rekursit në emrin e saj dhe të bashkëshortit të saj, të mos thërriste në bazë të nenit 40 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000, ekspertin e fushës, por të pranonte si të mirëqenë konkluzionin e aktit të ekspertimit olografik, sipas të cilët nënshkrimi në dëftesën e komunikimit të rekursit në emrin të kërkuëses dhe të bashkëshortit të saj nuk është nënshkrimi origjinal i tyre.

Për sa më sipër, Gjykata arrin në përfundimin se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, duke zhvilluar gjykimin në mungesë të kërkuëses dhe të përfaqësuesit të saj, pa patur dijeni për rekursin e palës tjetër, ka cenuar të drejtën e saj për një proces të rregullt ligjor, parashikuar në nenin 42 të Kushtetutës.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/f të Kushtetutës dhe nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
- Shfuqizimin e vendimit nr.532 datë 27.4.2006 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë dhe kthimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.
- Ky vendim hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Vladimir Kristo, Xhezair Zaganjori, Sokol Berberi, Admir Thanza, Sokol Sadushi, Petrit Plloçi, Altina Xhoxhaj
Anëtare kundër: Vitore Tusha